

Verrassingstocht 21 maart 2015

door Wim Arends

De verrassing zat hem in het feit, dat de tocht ook voor Gijs Gijsbertsen een verrassing was. Allereerst omdat de meteorologische lente op die dag, 21 maart begon, maar ook vanwege het feit, dat er windkracht 6 à 7 stond en dat het af en toe miezerde. We startten met 13 vrouwen en mannen. In goed overleg kwamen we weer terug met 12 personen. De route is omgekeerd gereden ten opzichte van het voorrijden van afgelopen dinsdag, maar dat had te maken met diezelfde wind. In de beschutting van de dijk en de bebossing voor en

na Den Briel zijn we richting Oostvoorne gereden. Bij Restaurant aan Zee, met het prachtige uitzicht hebben we koffie en thee gedronken. Daarna werd de terug tocht aanvaard, met voor het merendeel de wind in de rug.

Even voorbij het bezoekerscentrum ligt de Windgatseweg, jullie weten wel, die weg langs Olaertsduin. Hoe komt die weg aan zijn naam? In de vroege Middeleeuwen was daar een slenk, die tussen Oostvoorne en Rockanje lag. Dat heette het Windgat, waarin eb en vloed vrij spel hadden, een overblijfsel daarvan is nog het Breede Water en Strype. In de loop van de eeuwen is het verزند en dichtgeslibd. Evenals de vele watergangen op ons eiland, zoals de Bernisse, De Hollemare en het Oostenrijk. Enfin, tegenwoordig kun je zonder een pontje te hoeven nemen van Oostvoorne naar Rockanje rijden.

Via Hellevoetsluis zijn we richting Haringvliet en het Spui gereden, waarna we bij de pont Hekelingen – Nieuw-Beijerland afscheid van elkaar hebben genomen en ieder zijns wegs is gegaan.

Ondanks het weer, met dank aan Gijs, toch een geslaagde tocht.

Wim